

de "7 eisen"

van de gezamenlijke 11 oude wijken van Rotterdam.

1. Concentratie van buitenlandse arbeiders in grote getale dient te worden voorkomen door het voeren van een spreidingsbeleid. Teneinde dit te effectueren:
  - a. dienen woningen onder de huurwaarde slechts op basis van een huurmachtiging vooraf betrokken te kunnen worden;
  - b. dient een meldingsplicht bij verkoop van woonruimte te worden ingevoerd;
  - c. dient een automatische verstrekking van een woonvergunning bij koop te vervallen;
  - d. dient bij de regering te worden aangedrongen op uitbreiding van mogelijkheid om tot vorderen van woonruimte over te gaan.
  - e. dienen er mogelijkheden te komen voor invloed van de bewoners van de wijken op het distributiebeleid.
2. De gemeente dient de oprichting van pensions verspreid over verschillende woongebieden te bevorderen en in geval van nieuwbouw af te zien van de eis van een sluitende exploitatie. Het Rijk of de belanghebbende werkgevers dienen het eventuele tekort voor hun rekening te nemen, d. m. v. garanties op exploitaties.
3. De logementsverordening dient optimaal te worden uitgevoerd terwijl het getal van 8 personen per pension drastisch dient te worden verlaagd en het College van B en W aparte bevoegdheden krijgt in bijzondere gevallen op te treden. Hierbij dient er van te worden uitgegaan, dat er geen verschil in leefcomfort dient te zijn tussen Nederlander en Buitenlander.
4. Het aantal pensions per straat dient beperkt te zijn. De verhouding aantal buitenlanders en oorspronkelijke bewoners dient aan grenzen te worden gebonden, dit in overleg met de desbetreffende wijkbevolking.
5. Buitenlandse werknemers dienen zo goed mogelijk te worden voorgelicht over hun rechten en plichten, in het bijzonder op het terrein van huur en verhuur, alsmede koop en verkoop van woningen. De voorlichting aan Nederlanders over de Buitenlandse werknemers dient intensief te worden aangepakt.
6. Iedere Buitenlandse werknemer wiens gezin in het buitenland verblijft dient huisvestingsvergoeding te ontvangen, ongeacht de wijze van werving en tewerkstelling. Het bedrijfsleven dient verplicht te worden deze vergoeding direct uit te keren aan de Stichting Huisvesting Migranten of pensions met volledige vergunning.
7. Behoudens in geval van gezinshereniging dient de rijke overheid een streng toelatingsbeleid te voeren. Overleg met gemeenten waarin de buitenlandse werknemers tewerk worden gesteld is noodzakelijk in verband met de mogelijk daaraan voor een gemeente verbonden maatschappelijke gevolgen.

In de vergadering werd eveneens besloten dat Wethouder Jettinghof als gesprekspartner, namens het college van BenW niet meer zal worden geaccepteerd.

